

ת"פ 43300/02/22 - מדינת ישראל נגד עמאר סעדי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 43300-02-22 מדינת ישראל נ' סעדי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט דניאל קירס המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל עמאר סעדי (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר ייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

הערכים החברתיים הנפגעים מכניסה לישראל שלא כחוק הם בטחון המדינה ותושביה (ת"פ (מחוזי חי') 36328-09-15 מדינת ישראל נ' מלחם, פס' 14 (18.2.2016)) וריבונות המדינה (ת"פ (מחוזי י-ם) 49845-01-14 מדינת ישראל נ' רשק, פס' 14 (11.12.2014)).

ב. מידת הפגיעה בערך החברתי הנפגע

אין בכתב האישום נתונים המצביעים על קלות יתרה או חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה. הסנגורית הנכבדה טענה

כי הנאשם נכנס לישראל לצורך פרנסה, וב"כ המדינה לא טען שכניסתו של הנאשם לישראל היתה למטרה שאינה פרנסה. ב-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) נקבע כי כאשר מדובר בעבירת שב"ח לצורך פרנסה, הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים קטנה יחסית (ענין **אלהרוש**, פס' 18).

מתחם העונש ההולם

בענין **אלהרוש** עמד בית המשפט העליון על כך שמשמעות תיקון 113 היא יצירת הבניה בשיקול הדעת ואחידות בענישה, תוך שמירת עיקרון אינדיבידואליות בה ו"עם זאת, בית משפט זה גם הכיר בכך שעם הזמן יוצר קורפוס של מתחמי עונש הולמים בנסיבות מסוימות" (שם, פס' 16). נקבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, עומד על עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל, ובנוסף לכך קנס שנע בין 0 ₪ לבין 2,000 ₪. נקבע, כי אם לנאשם עבר פלילי, ובכלל זה עבירת שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם", שכן מדובר בנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה (שם, פס' 31).

ב"כ המדינה טען כי המתחם עומד על טווח בין חודש לששה חודשי מאסר בפועל. לא נטען מדוע, ייתכן שהכך נטען מאחר שמדובר בעניינו של הנאשם בהרשעתו האחת-עשר. אולם עינינו הרואות כי על פי ההלכה בענין **אלהרוש** יש להתחשב בעבר פלילי "בתוך המתחם".

2. גזירת העונש של הנאשם:

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע והתחייבות.

הסנגורית הפנתה לפסיקה בה הסתפק בית המשפט בימי המעצר כמעצר בפועל, ואולם לשאלת בית המשפט אישרה כי אין מדובר בפסיקה בנסיבות של הרשעות קודמות. כן הפנתה לפסיקה בה נגזר על נידונים בכניסה לישראל שלא כחוק, בעלי הרשעות קודמות באותה עבירה, מאסר בפועל באורך שמונה ימים. בנוסף הפנתה לגזרי דין שבהם העבר הפלילי היה בעבירות בטחוניות - עבירות חמורות מכניסה לישראל לצורך פרנסה - ונגזר מאסר בפועל באורך 10 ימים עד 32 ימים.

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם טען כי אשתו לא עובדת וכי הוא מסייע להוריו בפרנסה.

2. פגיעת העונש במשפחת הנאשם - ראו לעיל.

3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה** - לא נטען בענין זה.

4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכך שהודה. הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה בשנת 2014. הנאשם טען בקולו כי שנים רבות הוא לא נכנס לישראל, הוא טען כי פרסמו שמכניסים אלפים ולא שואלים אותם. הוא אמר כי הלך ובדק וראה בעפולה כי הקימו מקום מקורה לפועלים, וכי הוא ניגש לשוטר ומסר כי הוא ואחרים ללא היתרים ושאל אם זה בסדר, והשוטר מסר כי כל עוד לא עושים בעיות זה בסדר. לטענתו, שכן במקום בו עבד התקשר למשטרה, והמשטרה שחררה אותו והדבר נתן לו בטחון להיכנס שוב. הוא מסר כי אם היה יודע לייעצרו אותו הוא לא היה נכנס לישראל. המשקל שאני מעניק לטענות אלה אינו גדול, לנוכח העובדה שמדובר בנאשם אשר הורשע בעבר בעבירות התחזות.

5. **מאמצים לתיקון תוצאות העבירה** - לא רלוונטי.

6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא)** - הנאשם שיתף פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה.

7. **התנהגות חיובית** - לא נטען לענין זה.

8. **נסיבות חיים קשות** - הנאשם טען כי נפטרו לו שלושה ילדים בבית החולים.

9. **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - טענות הנאשם לפיהן המשטרה מסרה לו כי מותר להיות בישראל ללא היתר, לא הוכחו.

10. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה** - לא חריג.

11. **עבר פלילי או העדרו** - המאשימה טענה כי לנאשם 11 הרשעות קודמות בגין כניסה לישראל שלא כדין, בנוסף להרשעות בהתחזות, בהחזקת נכס חשוד כגנוב, בהחזקת אגרופן או סכין, בגניבה, בהתפרצות למגורים ובחבלה כשעברייני מזוין.

כאמור, ההרשעה האחרונה היתה בשנת 2014, לפני כשמונה שנים. בגין אותה הרשעה, בה הורשע, בנוסף למספר אישומים בגין כניסה לישראל, במספר אישומים של התחזות, בהחזקת נכס חשוד כגנוב ובהפרעת שוטר במילוי תפקידו, נגזרו על הנאשם ששה חודשי מאסר בפועל.

חלק מההרשעות היו לפני שנים רבות, והראשונה מהן משנת 1995. בענין שקילתה של הרשעה שהתיישנה בידי בית המשפט בהליך הפלילי ראו רע"פ 1775/95 פדידה נ' מדינת ישראל (27.4.2009).

המאשימה הפנתה ל-עפ"ג (מרכז) 34862-01-18 מדינת ישראל נ' מלחם (16.1.2018), בו קיבל בית המשפט המחוזי מרכז את ערעור המדינה והטיל על נאשם בעל עבר פלילי אשר ריצה מספר מאסרים בפועל, מאסר בפועל של 3 חודשים ויום, חלף מאסר של 10 ימים. אולם באותה פרשה לא מדובר היה בהרשעה בגין כניסה אחת לישראל, אלא בהרשעה בגין שתי כניסות.

הסנגורית הפנתה לגזר דין של בית משפט שלום בו הושתו על מורשעים בכניסה לישראל שלא כדין, בעלי עבר בטחוני של ממש, 10 ימי מעצר בפועל (ת"פ (שלום י-ם) 61581-01-17 **מדינת ישראל נ' אלצבאח (אציר)** (31.1.2017)). הסנגורית טענה כי ב-ת"פ (שלום נצ') 9378-10-15 **מדינת ישראל נ' בלבל (עציר)** (26.2.2015), בו נידון אדם בעל עבר פלילי בטחוני בגין כניסה לישראל שלא כחוק, נגזרועד 32 ימי מאסר בפועל; אולם הטענה אינה נכונה. באותו גזר דין נגזרו חודשיים מאסר בפועל על הנאשם שנדון שם. עוד הפנתה ל-ת"פ (נצ') 11180-08-14 **מדינת ישראל נ' זכארנה (עציר)** (11.4.2018), בו נגזר על נאשם עם עבר בטחוני חודש מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. הסנגורית הפנתה ל-ת"פ 20702-10-15 **מדינת ישראל נ' אלחרוב** (15.10.2015) בו הושתו 32 ימי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר בטחוני, אולם שם מדובר היה בהסדר טיעון.

סיכום ביניים בענין הפסיקה: פסק הדין של בית משפט מחוזי אליו הפנתה המאשימה, בענין 3 חודשי מאסר בפועל, ניתן נוכח הרשעה בשתי עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, להבדיל מעניינו בו מדובר באחת. הסנגורית הפנתה לפסיקה בענין נאשמים עם עבר בטחוני, כדי לטעון על דרך קל וחומר, שכן בעניינו אין מדובר בעבר בטחוני. פסיקה זו אליה הפנתה הסנגורית (לא כולל מקרים של הסדרי טיעון), אמנם כללה גזר דין אחד של נאשם בעל עבר בטחוני עליו נגזרו 10 ימי מאסר בפועל. אולם בגזר דין אחר אליו היא הפנתה בענין נאשם בעל עבר פלילי בטחוני, הושתו חודשיים. אציין כי 10 ימי מאסר בפועל בהעדר נסיבות ממשיות לקולא בענין נאשם בעל עבר פלילי בטחוני, הוא עונש נמוך לדעתי (וראו בענין נאשמים בכניסה לישראל בעלי עבר פלילי בטחוני את גזר הדין שנתתי לאחרונה ב-ת"פ (נצ') 46718-02-22 **מדינת ישראל נ' אבו עומר (עציר)** (23.2.2022)). עבר פלילי בטחוני הוא אמנם חמור יותר, בנוגע לסכנה הנשקפת מכניסה לישראל שלא כחוק, מהעבר של הנאשם שבפניי. לצד זאת, רצידיביזם בכניסה לישראל שלא כחוק כמו בעניינו, חייב לקבל משקל במסגרת גזירת העונש.

ב. **שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור** - לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם הענישה בגין שיקולים אלה.

ג. **נסיבות נוספות** - אין נתונים.

בפני נאשם שהורשע בכניסה לישראל שלא כחוק, בעל עבר פלילי הכולל שורה ארוכה של הרשעות באותה עבירה, וכן בעבירות פליליות אחרות. ההרשעה האחרונה של הנאשם היה בשנת 2014, לפני כשמונה שנים. הנאשם טען שנכנס לישראל כתוצאה מיחס משלים מטעם המשטרה וטען לנסיבות אישיות קשות מאד, אולם לצד זאת לא הביא ראיות לטענות אלה, והורשע בעבר בעבירות התחזות. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 45 ימי מאסר בפועל, בניכוי הימים בגינם היה הנאשם עצור בתיק זה (מיום 17.2.2022).

ב. 90 ימי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שהנאשם יימנע מביצוע עבירה נוספת על סעיף 12(1) חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 במשך שנתיים.

ג. חתימה על התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע עבירה נוספת על סעיף 12(1) חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.

דניאל קירס, שופט